

ſtaaer meget klart i nærværende Tilfælde; her er bragt i Forſlag at anvende en Sum af 100,000 Rd., og, derſom den bliver voteret denne Gang, ſaa er den vel egentlig ogſaa voteret for Fremtiden (Winther: Nei!). Nu vel ſaa er den dog idetmindſte voteret for dette Aar, men det vil dog altid være et Præcedens, ſom kunde have til Følge, at den lettere vilde blive bevilget, naar den blev bragt i Forſlag ogſaa til næſte Aar. Jeg meener nu, at, uagtet dette Forſlag ogſaa fra ſit hele Indholds Side neppe kan ventes at ville gaae igjennem her i Thinget, hvor der nemlig er gjort Forſlag til paa Statens Vegne at anvende et betydeligt Beløb i et Niemed, ſom ſtedſe baade her og overalt er blevet anſeet for en Communesag, erkjender jeg ogſaa, at paa den anden Side have de Mænd, om hvem der her er Tale, viſnok et ſaa vel begrundet Krav paa, at man kommer dem til Hjælp, at dette Henſyn muligt kunde have til Følge, at endeel af Thingets Medlemmer vilde gaae ind derpaa. Skulde de derfor ikke af diſſe Henſyn lade dem bevæge til at forkaſte dette Forſlag, ſaa mener jeg, at de i ethvert Tilfælde bør lade dem bevæge af det Henſyn, ikke at ville indvotere noget i Finantſloven ganſke udenfor det, ſom Regjeringen har bragt i Forſlag. Men, vil man ſige, at en Indvotering af en ſaadan Sum fra Regjeringens Side muligt mere ſkulde betragtes ſom en Bemyndigelse end ſom en Lov, der ſkulde gaae i Dpſtydſe, ſaa ſkal jeg ikke kunne afgjøre, om Regjeringen, derſom dette Forſlag gik igjennem, vilde være iſtand til, eſterat Rigsdagen havde erklæret ſig paa en ſaadan Maade til Fordeel for ſamtlige Skolelærere, at nægte, at dette Beløb kom dem tilgode. Der er imidlertid et andet Forſlag, ſom ogſaa her foreligger, hvor det vil fremgaae endnu klarere, at det er mere end en Bemyndigelse, men at det virkelig er en ny Lov, der ſættes igjennem. Her er nemlig bragt i Forſlag at bevilge udenfor det, der er forlangt, 500 Rd. til Inſtitutbeſtyrer Steffensen. Jeg vil nu meget gjerne erkjende, at denne Mand er meget værdig og vel kan have fortjent en ſaadan Underſtøttelse, men jeg mener dog, at det paa ingen Maade gaaer an, at Rigsdagen indvoterer ſaadanne Beſtemmelſer i Fi-

nantſloven og derved ſaaer dem ophøiede til Love, uden at den kongelige Indflydſe har kunnet udøve ſin gode Ret paa denne Deel af Lovgivningen. Det er af diſſe Grunde, jeg anſeer det for aldeles utilfredelig, at Rigsdagen her gaaer ind paa diſſe Forſlag.

Men maafkee man vil ſige mig: ja det er rigtigt, forſaavidt ſom Regjeringen ſkulde modsætte ſig dem, men ſkulde Rigsdagen ikke, forſaavidt ſom Regjeringen ikke modsætter ſig dem, have Ret til at tage en ſaadan Beſtemmelse? Man maa her lægge Mærke til, at der er en ſtor Forſkiel imellem ikke at modsætte ſig og at erklære ſig for et Forſlag; fordi en enkelt Fag-Minifter ikke har Noget imod et ſaadant Forſlag, ſaa er det dog langt fra derved tilkjendegivet, at det er Regjeringen, der underſtøtter det, og jeg mener derfor, at Rigsdagen ikke tør optage en Bevilling ſom den, hvorom der her er Spørgſmaal, med mindre Regjeringen qva Regjering underſtøtter det, men at den paa ingen Maade maa lade ſig nøie med, at en enkelt Fag-Minifter ikke synes at have Noget derimod, thi man maa lægge Mærke til, at her ikke alene er Spørgſmaal om, at en enkelt Sum ſaaer en fornuſtig og retfærdig Anvendelse, men der er her Spørgſmaal om, at Statens Midler erholde den retfærdigſte, den fornuſtigſte og den bedſte Anvendelse, og derom mener jeg, at den enkelte Minifter ikke fra ſit Standpunkt kan dømme, hvorimod det kun er den hele Regjering, der vil kunne bedømme det. Der er ingen Stat, der er ſaa rig, der har ſaa mange Midler, at den kan tilfredsſtille alle Statsfornödenheder, og den maa derfor træffe et Udvalg blandt dem, der ere meeft paaatragende; derfor mener jeg, at enhver Statsudgift uden Undtagelſe ſkal fremgaae af Forſlag, ikke fra Thinget her, ikke fra den enkelte Minifter, men fra den ſamlede Regjering. Maafkee vil man opfaſte mig det Spørgſmaal, om da Rigsdagen i Sager af denne Natur ikke ſkulde have Initiativ. Jo, tilviſe har Rigsdagen Initiativ, den har det i fuldeſte Maade, og den ſkal ogſaa benytte det hvergang den troer at have Anledning dertil, men, derſom man spørger mig, hvorledes man ſkal benytte det, ſaa ſiger jeg, man ſkal indbringe et ſærligt Lovforſlag om ſlige Gjen-